

خویندنه وهیه کی فیمنیستانه بو کوچیرۆکی "دهزگیرانه قورپینه کم"

سۆران محهمده سورده
(سۆران)

(۲ - ۲)

ژن و پینگه سیاسییه کهی

دهسهلاتی پاتریارکی، نهک بووه به بنه‌مای سه‌ره‌کی خپل، بگره‌ئو دهسهلاته سیاست و جومگه‌کانیشی گرتووه‌ته‌وه. به شیوه‌یه‌ک که ژنگه‌لیکیشی کردووه‌ته که سیک که خۆی، له ده‌م و لووتی پیاو هه‌لبسویت و لمۆزی ماچ بکات. به‌رگری له دهسهلاتی پیاو بکات و بووه‌ته به‌شپکی بچووکێ خۆ له‌لا گه‌وره، به‌لام به‌کارهینراو له‌لایه‌ن به‌شپکی گه‌وره‌ی سیاسی چه‌وسینه‌ره‌وه‌ی په‌گه‌زی ئه‌م.

له چیرۆکی "ئه‌و نامانه‌ی به‌ر له مردن نه‌خوینراوه‌وه"، که پیکهاتووه له (۶) شه‌ش نامه، که بو "دلارام" ده‌بنیتریت. دلارام لی‌ره‌دا ده‌کریت هیتما بیت بو هه‌موو ئه‌و پیاوانه‌ی که له دهسهلاتدان و هۆکارێکی هه‌ره سه‌ره‌کین له چه‌وساندنه‌وه‌ی ژانادا. هه‌لبه‌ت دلارام که خۆی به‌شدارێ ئه‌م دهسهلاته‌یه ده‌کریت له خه‌ونی خودی چیرۆکنووسیش شتیکی تر نه‌بیت، که زیاتر شیمانیه‌ی ئه‌وه ده‌کریت چیرۆکنووس خه‌ونی پیتوه ده‌بینیت به‌بوونی وه‌ها که سیک که وه‌لامی پرسیاره‌کانی بداته‌وه و ده‌خه‌می سیاسه‌تیکی شه‌فادایه، ئه‌وه وه‌ک چیرۆکنووس ده‌لیت «چۆنه

تا ئیستا بیده‌نگن، چۆن سیاست ده‌که‌ن؟»، ل ۱۸۶.

دوای ئه‌وه‌ی باس له ده‌سته‌یه‌ک ده‌که‌ن که دروست ده‌بن و هه‌موو شتیکی به‌میزی نیرینه‌یی خۆیان پی‌رۆز ده‌که‌ن، هه‌رچی جوانی هه‌یه ده‌بیشیوتین و دزه ده‌که‌نه ئه‌قلی میره‌کانی شاره‌وه.

دیاره ئه‌م ده‌سته‌یه له‌سه‌ر بنه‌مای دۆگما و چه‌قه‌ستوو خۆیان به‌رز ده‌که‌نه‌وه، بو ئاستیک که هه‌میشه ئه‌م ساوتیره وه‌ک خۆشه‌ویست له ئاوی مه‌لکانه‌ی ئه‌قلی مرۆقی بی هزر و زۆرینه‌ی خه‌لکیدا بلاو ده‌بیتته‌وه و گه‌را ده‌کات. هه‌ر دوای ئه‌مه ئه‌م ده‌سته‌یه بی باکانه په‌گه‌زی به‌رانبه‌ر ده‌چه‌وسینه‌وه و نازاریان ده‌ده‌ن و «بی باکانه پی ده‌نیتن به‌ دلی هاوره‌گه‌زه‌کانی خۆماندا»، ل ۱۸۴.

کار ده‌گاته ئه‌وه‌ی که ته‌نانه‌ت ژنگه‌لیکیش که دویتنی نارازی و چالاک ده‌بینران، ئه‌وه ئه‌میش بو‌نی میزبان گرتووه و ملکه‌چی هه‌موو ئه‌و بنه‌ما سیاسی و ئایینی و خپله‌کیانان، که به‌هۆبانه‌وه هاوره‌گه‌زه‌که‌یان ده‌چه‌وسیتته‌وه، که‌چی نه‌ک بی ده‌نگن، به‌لکو ئه‌وه‌ی زمانی بکاته‌وه ئابرووی

دهبەن و تووشی مەینەتی و گێرمە و کێشە ی زۆری دەکەن.

پرسیاری پالەوان، پرسبیری ژنگەلیکە، تەواوی ناپەرواویەکان، کە دەرەقق ژن کراون، ئەو دەرەققی پالەوانیش کراون و روحە مرۆفانەکی ئەمیان ئازاداو، بۆیە بە چاویک کە پەرۆشییەکی گەورە لە گلێنەکانیدا دەبینرێت، دەپرسیت و بە تەوسەو دەبێژێت: کام رۆژتان ماوەتەو کە خشتە ی کارەکانتانی لێ دابنێن، چونکە ئەوەتا هەموو رۆژەکانتان بە چەوساندنەو و کوشتن و لەچالنان و بێسووژنکردن و تازبەبارکردن پێکردووەتەو.

هەر ئەمەیشە کە وا دەکات پالەوان حەز بە گەورەبوونی "دلارام" نەکات و هەر بە بچووکی باماباوە لای جوانتر دەبوو، چونکە چی پیاو هەبە ئەو رۆژتیک لە رۆژان مندالێکی بێگەرد بوو، کەچی گەورەبوون ئەمی کردووە بە پیاویکی ترسناک و چەوسینەرەو، «چەندم پێ خۆش دەبوو مندالێکی مندال بوویتایە، نەک مندالێکی گەورە، چەند لە گەورەبوونت دەترسم، چونکە دەزانم ئەو جووڕە مندالییە دەتکات بە گەورەبەکی ترسناک»، ۱۸۶.

دوو تێروانینمان لەمەر دلارام خستە روو، تێروانینی سێیەمان لەمە ی سەرەو هەڵدەهێنجین، کە ئاوپ لەو فەرەنگە باوە کۆنە ی نیو کۆمەلگە ی کوردی دەداتەو، کە سەبارەت بە لەدایکبوونی مندالی کور هەیانە، کە هەمیشە وەک پیرۆزییەکی سەیر دەکریت، کەچی بۆ کچ پێچەوانە دەبیتەو، کچ لەلایان مایە ی شووم و نەگرسییە، بۆیە هەر ئەو مندالە کورە، کە لەنیو فەرەنگێکی باوکسالاریدا چاو

دەکاتەو، ئەو کاربەگەری ژینگە و خێزانە کە بەسەرەو گەشە دەکات. دواییش خۆی دەبیتە پیاویک کە دەبەوێت نەک چارەنووسی خۆی، بەلکۆ هی ژنیش دیاری بکات. لێرەو چیرۆکنووس ترسی نا لەم گەورەبوونە هەبە و ناکریت نەرییانەش لەم گەورەبوونە سامناکە، ترس هێن، بۆ بەشەکی تری ژبان و ژین نەهێنیت، کە ژنە.

رەنگدانەو ی ستەمکردن لە ژن

شکۆ هەمیشە پیاو لە خۆی مارە بریو، بۆیە لەو کاتەو ی شکۆ لە رەگەزی بەرانبەر دەستینریت و پتی نادریت، ئەو خۆی ئەم رەگەزە کە ژنە، مەحکووم بە کۆیلەیی و مەحکووم بە تاوانی بوون دەکریت. هەر ئەم ژنە مەحکووم کراوێ، کە لە جیاتنی ئەو ی باو هشی پێدا بکریت و شکۆمەندی و میهرەبانییە سروشتییەکی لەبەرچاو بگیریت، ئەو خراوەتە ژیر باری قورس، ئەشکەنجە، ئازار و قامچی پیاو.

هەلبەتە ستەمکردن هەر تەنێ بە سووچی مالهەو و زیندانیکردن و لێستاندەو ی گەلیک لە مافەکانی ژبانی مـرۆڤ / ژنەو نەبەستراوەتەو، بەلکۆ ستەمکردنی پیاو لە ژن، ئەمڕۆ زەقتر بووەتەو، کە چوو تە لایەنی لەشی ژنەو و ئەم ستەم و زولمکردنە لەسەر ژن لە لەش و خۆدەمرکاندەو ی پیاویش بۆ ئەندامەکانی لەشی ژن دەگەریتەو، کە پیاو وەک چیتژ و خۆدەمرکاندەو ی ئارەزووی زایەندی، خۆی لە ژن نزیک دەکاتەو، بەلام بە جیاوازتر لە ژبانی بەری. کە هەول دەدات لەو پێوە ئارەزوو زایەندییەکی خۆی

دامرکینیتەو و لەگەڵیدا رابویریت و کات بەسەر ببات، تەنانەت بۆ مەیل و تێرکردنی ئارەزووکانی و کات بەسەر بردن، ئەو کار گەیشتووەتە فریودانی ژنی هاوسەردار، یان دوای هاوسەرگێریکردن، لە پێوەندی بەستندایە لەگەڵ ژبانی تر، ئەمەش بۆ ژنەکی خۆی بە شیاو نازانیت، تەنانەت وەک هەلۆتست وەرگرتنیشی لەبەر دەم و هەا کارێکدا، کە مێردەکی دەیکات. «پیاویک لە بازاری گەوادەکاندا لە قورۆبنی تاریکییەو، فریوی ژنی هاوسەرداری دەدا بۆ خیانەتی هاوسەری»، ۸.

هەموو ئەمەیش ستەمکردنە لە ژن، بۆیە ئەمڕۆ چەوساندەو ی ژن لە لەشیدا وێنا بووەتەو و زیاتر دەبچەوسینیتەو. ئەمڕۆ لەجیاتنی ئەو ی پیاو بە خاوەن سۆز نیشان بەدریت، ئەو ژن و بە کـم سەیرکردنیشی لەم روانگە کۆنە ی پیاووە ماوەتەو کە ژن سۆزدارترە.

هەلبەتە بۆ ئەمەش هەمیشە پیاو دەمامکی پۆشیو و پرووی راستەقینە ی خۆی هەرگیز وەک ئەو ی کە هەبە پێشان نەداو، بۆیە هەمیشە ژن لەم تاوان ئەنجامدانە ی پیاو، قوربانی بێ گەردی و بێ گوناھی خۆی بوو، بۆیە ئەم ئالۆشییە ی پیاو هەبەتی، بوو تە هۆکاریکی سامناک لە فەرەنگی کوردیدا، ناپاکی کردنی پیاو لەو پێوە دزە دەکاتە ناو بێگەردییەکی کە خۆی دەسەلاتی پاتربارکی رێگر بوو لە تیکەلبوونی رەگەزی، کە وای کردووە متمانە بە هەموو راستییەکی درۆ بکات و هۆشیارییەکی کەمتریشی هەبیت لە رەگەزەکی تر. سەرەرای ئەمە

نه بوونی رۆشنبیرییه کی خیزانداری و زایه ندی. ئەو هی دهشمینیته وه لهو سه ره رۆیییه کی پیاو ده یکات، شتواندن و نواندن بێ وه فاییه که، که ژانمان مینا کولۆکه ی تهرزه لی دراو، ته مه نیان هه می شه له ئەفسانه کانی پرۆمیسۆس و داستانی "ئۆدیسسه و ئیلیاده" ی هۆمیرۆسه وه، بۆ پیتوه لکاندنه وه ی تاوانیکی تر له گیتراویکدا یه، که تییدا ژن وهک هۆکاری هه موو شوومی و شه ریک نیشان ده دات، بۆیه رازیبوون به شی ئەوه به ونده ی که هه به و پیتی رهوا بینه راه، ئیتر ده بی بلیت: «ئیمه ی قهیره کچانی قه ده ر، هه رده م ئەفسانه ی فرمیسک به گو له کانی ماچ ده سپیرین»، ۵۲ل.

بۆیه گو کردنی "قهیره" له ده می پاله وان، ده ره ئه نجامی ره شبینییه کی ناکووتا، بۆن نه کاردن و شیمان نه کردنی هه لویتستیکی مرۆبیانه یه له پیاویک که هه می شه سه نگی خو ی بۆ که م سه بر کردنی ژن و چاو تی بیری نی وهک چی ژ و دامر کرکاندنه وه ی ئاره زوو شکاندوه ته وه.

«له گه ل ئەوه ی ژبان به بی ژن نابیت، به لام ژبانیکی سه رفراز و ماناداریش له گه ل ژنیک جیگای باس نابیت که تا ئەو راده یه بچووک و سووکراوه» (۲)، بۆیه ریزگرتنی ژن، له لای پیاوه وه ئامازه کردنیکی ده بی، بۆ خو شو بوستنی ژن و خو شو بوستنی ژبان. ژبانیک که هه ر له سه رده مه کو نی نه کانه وه بوو ژانه وه ی خاک، زیندوو بوونه وه و چرۆ کردنی سه روشت وای کردوه به دایک بچوو نی ریت. له م روانگه یه وه مانایه کی قوول هه ل دینجین که:

بوونی سه روشتی دایک بوونی بانه رتی سه روشت و ژبان، چونکه خودی دایک (ژن) ئەم بوونه موفه رک و پیرۆز ده کات.

ماسکی پیاو هۆکاری بوونی فه ره هنگی داخراوه؟

۱- چیرۆکی "کچه نازاده که"
فه ره هنگی داخراو، هه می شه سه ر به ژوو ره بیده نگه کان و کۆلانه بی جمه کاندایه کات. فه راهه می که شیکه که هه می شه چاوی ئەم، چاوی گشت تاکه کانه. ده بیته له چاوی ئەمه وه خه لک سه بری خو ی و ده ورو به ری خو ی بکات، چونکه هه می شه باوک و دایک [دایکی دروستکراوی ده سه لاتی پاتریارکی]، به گو تیچکه ی تاک به تاکدا ده چری بن، وهک ئەوه ی ئەحلام مه نسوور ده لیت: «هه می شه دایکم پیتم ده لئ وه کو خه لکی ره فتار بکه م» (۳)، له وه ها دۆخیکی شدا ژن / کچ، هه می شه به هۆی ئەو نه ریته ریشه دا کو تاو و ده قگرتوه، ده کریته به کۆیله و قوربانی سه ره کیش هه ر خو ی / ژن ده بیته.

بۆیه له چیرۆکی "کچه نازاده که"، که کچیکی رۆژه لاتییه و له رۆژه لاتی نه ریته ی ژیاوه، له م چیرۆکه دا پاله وان داوای یاخی بوون ده کات. یه کسانی و ژن ده کاته له ره و له بی ده نگیدا نه وای ده نگیکی یاخی و خودیک ده بیستریته. جار ده دات و هاواریک که ماسوولکه کان ویک دینیتته وه.

به لام ئەم پاله وانه نهک هه ر له لای پیاوانه وه، به لکو له لایه ن خودی ژنان خو یانه وه، ده دریتته به ر نه شته ر و پلار، چونکه ئەم رچه ی نه ریته شکاندوه و له یاسای خیل

هه لقه ربوه ته وه، بۆیه «له رۆژیکی ژناندا کو مه لیک له ژنان به ژنیکی ناعاده تی نازه دیان کرد و تاوانی دا بو نه ریت شکاندن یان دایه پالی گوایه ئەو یه کسانیه ی ئەو داوای ده کات بۆ ئەوان زۆره»، ل ۱۶۰.

ئەم کچه دژی کۆنپه رست و مرۆقکوژ و ته سکبینه کانه، نزا و هاواری له گه واله یه کی سه ره که شانه دا ده بن و ئاویزانی هه ستیکی مرۆقدۆستانه ده بن، که هه می شه په نجیه ی هیواشییه ک و نه رمونیانییه کی خودا ژنانه، له سه ر ژیکان سه مایانه و سه ر له مالی یه کسانی هه لده سوون.

به لام «به به هانه ی ئەوه ی گوایه چه ندان سال پینش گه له که ی خو ی که وتوه و له گه ل ره وتی پیشکه وتنی میژووی نه ته وه که یدا ناروات، هاوار ده کات ده ست ده خریتته گه رووی، سه ره رز ده کاته وه ده دریت به سه ریدا، هه نگاو ده نیت قاچی ده کریته به داوادا. به ر نه فره تی مینه ره کانی ده خه ن. گوایه ئەو پیشکه وتنه ی ئەو له نه ته وه رۆژئاوایه کافره کانه وه وه رگیراوه»، ل ۱۶۱.

فه ره هنگی داخراو، به رووی هه موو شتیکی نو ی و ده نگیکی نازادا هه لده شاخیت، رووبه رووی ده بیته وه. هه رگیز نابیتته له نگه ر بۆ هه رسکردنی نو ی. فه ره هنگی خیل، هه رگیز خوازباری ناشنایه تی و تیکه له بوونی له گه ل فه ره هنگیکی تر نییه، بۆیه هه ر ده نگیکی له خو ی جیاواز ده داته به ر نه شته ر. هه ر که سیکی له خو شی، که بانگ بۆ یه کسانی و نازادی بدات، تاوانباری ده کات و به هه لگه راهه له ئایین ده رچوو، ناوی ده بات که هۆگر به پیشکه وتنی نه ته وه رۆژئاواییه

کافره‌کان بووه.

دواجار پالنه‌وان، رووکردنه دهره‌وه هه‌لده‌بژیریت، له‌وه فسه‌ره‌نگه دهریازی نابیت، به‌لکو له‌وه فسه‌ره‌نگه هه‌لدیت، که یه‌کسانی و پیتشکه‌وتن ناخوازیت. هه‌نگاوه‌کان له‌ولاتیکدا ده‌گی‌رسی‌ینه‌وه، که گوايه تیتیدا پیتی ده‌وتریت: «هه‌موو بو‌چوونه‌کانت په‌سندن...»، ل ۱۶۱.

گرفتی سه‌ره‌کی له‌م چیره‌که و له‌گه‌نجانماندا نه‌وه‌یه که له‌جیاتی به‌ره‌نگاری: هه‌له‌هاتن و رووکردنه دهره‌وه هه‌لده‌بژیرن، نه‌مه‌ش پیتوه‌ندی به‌روحیکی ته‌نبه‌ل و ترسه‌نۆکه‌وه هه‌یه، چونکه مرۆف ده‌بیت به‌خواستیکی به‌هیز سه‌نگه‌ر بگریت و نه‌حلام ئاسا بیر له‌ناو‌زاندن و ژیانیتی رازاوه‌نه‌کاته‌وه. کوا رچه‌شکاندن، بی به‌هاکردنی به‌هاکان و شه‌ری کۆنخوازی، مرۆقی هه‌لاتوو که هه‌میشه له‌راکردنایه، روحی نه‌وه. مرۆقی هه‌لاتوو به‌دوای هه‌یچه‌وه نییه، نه‌خونی هه‌یه، نه‌به‌خوی ده‌گات وه‌ک ناسین. هه‌لاتوو ده‌بیت تا په‌سلان ده‌ست به‌سه‌ریه‌وه بگریت. زه‌مینه‌بو ویرانکاری له‌ولاتدایه، نه‌مه‌رو له‌هه‌ر ولاتیک زیاتر، نه‌م زه‌مینه‌یه لیتره‌سازاوه و ده‌بیریت.

پالنه‌وان له‌ویش هه‌م دیسان که گوايه به‌هه‌شته و نازادی و ماف هه‌یه، به‌لام هه‌ر زوو ده‌بیته‌مایه‌ی پیتکه‌نین و گالته‌پیکردنی نه‌وژن و پیاوانه‌ی له‌ئوای دهریادان، کاتیک شه‌رم دایده‌گریت، چونکه نه‌وه له‌فه‌ره‌نگیکی کراوه‌دا نه‌هاتووته نه‌وولاتوه، بو‌یه «ناچار ده‌بیت، له‌جیاتی مایو(سترچ) و تیش‌پیتیک له‌به‌ر ده‌کات بو‌ناو مه‌له‌وانگه»، ل ۱۶۱، جاریکی تر

هه‌نده‌ی دیکه شه‌رم دایده‌گریت و کاتیکیش له‌ئاوه‌که‌دایه‌نزیک به‌خنکان ده‌بیت. ئیتر نه‌م خنکانه‌ش ده‌بیته‌خنکانی راسته‌قینه، دهره‌نجامی نه‌مه‌ش هه‌ر نه‌و پیتکه‌نین و گالته‌پیتانه‌ی هاوه‌له‌نوپییه‌کانی بوو که گوئی له‌وه ده‌بیت پیتی ده‌لین «نه‌م دواکه‌وتوو ده‌وای یه‌کسانی ده‌کات، که خوی له‌ناو یه‌کسانیدا جیگه‌ی نابیته‌وه؟» ل ۱۶۲، نه‌مه‌ش کاتیک قولتر ده‌بیته‌وه، که زۆر ره‌گه‌زیه‌رستانه‌ده‌لین: «بابه‌نه‌مانه به‌سه‌د سالی تر ناگه‌ن به‌شارستانیه‌تی ئیمه، هه‌تا دوینین به‌شاخوه‌بوون» ل ۱۶۲.

نه‌ورویاییه‌کان بو‌نه‌وه‌ی نازاد بژین هه‌لنه‌هاتن، به‌لکو له‌وه زه‌مینه‌یه‌ی بو‌گۆرانکاری ده‌بیرا، یاخی بوون و به‌ره‌نگارییان نواند. به‌لی، شه‌ری ئایینه‌به‌هه‌له‌هاتن/هه‌له‌هاتوان ناکریت.

دوای نه‌مه‌پالنه‌وان، له‌گه‌ل دوو هاوړیتی روو ده‌کانه‌کافتریایه‌ک، که له‌وئ له‌گه‌ل کۆمه‌لپیک که‌س به‌کتر ده‌ناسن، که به‌یاخی و نازاد ناسراون. دوای نه‌مه‌یه‌کیکیان جگه‌ریه‌کی پیتشکه‌ش ده‌کات، به‌لام نه‌م سوپاسی ده‌کات، چونکه جگه‌ره‌ناکیشیت و سروشتی نه‌وه. دوای نه‌وه خزمه‌تگوزاره‌که فه‌رموویان لی ده‌کات که «هه‌ر یه‌که‌یان داوای بی‌ره‌یه‌کی کرد و نه‌ویش داوای شه‌ریه‌تیکی پرته‌قالی کرد»، ل ۱۶۲، بو‌یه نه‌مان نه‌م هه‌لویتسه‌ی نه‌و به‌نه‌شیاو ده‌زانن و پیتی ده‌لین: که تو‌که‌سیکی رو‌ش‌بیر بیت و شه‌رمه هه‌ر له‌گه‌ل شه‌ریه‌تدا بیت. چیره‌کونوس له‌م وینه‌یه‌دا وینه‌ی نه‌و جو‌ره رو‌ش‌بیرانه‌ی نه‌ویشمان بو‌ده‌کیشیت که جو‌ره رو‌ش‌بیره‌کانی

نه‌ویش، مه‌رج نییه هه‌موویان که‌سانی تینگه‌یشتوو و مرۆفدوست بن، به‌لکو کاتی کاره‌کته‌ر هه‌رکه داوای شه‌ریه‌ت ده‌کات، نه‌وان وه‌ک جنیویان پی درابیت، ده‌ته‌قنه‌وه که بو‌چی داوای شه‌راب ناکات. ئا هه‌ر له‌وئ که سه‌ر به‌رز ده‌کاته‌وه، چوای ده‌نیشیته سه‌ر ژنیکی بالا‌پو‌شی چارشپو به‌سه‌ر، که به‌رانبه‌ری دانیشتوو و تاو نا‌تاویک، چه‌مکی په‌چه‌ی لاده‌دات و پیتکه‌که‌ی هه‌لده‌دات، بو‌یه سه‌ری سو‌ر ده‌میتیت و له‌به‌ر خو‌یه‌وه ده‌لیت «ئای خو‌لای ئیمه ته‌نیا باسی نه‌م دیه‌نه‌ش بکه‌ین به‌چوای خو‌ت بینیوته، بریاری کوشنتت ده‌درئ، سه‌یره من داوای نازادی بو‌نه‌وه ده‌کم، که چی نه‌وه له‌من نازادتر و نازاتریشه»، ل ۱۶۳.

دوای نه‌م گف‌تو‌گو‌یه، بابه‌تیکی تر قسه‌ی له‌سه‌ر ده‌کریت، نه‌میش خو‌شه‌ویستییه، که هه‌ریه‌که‌یان باسی ژیانی خو‌شه‌ویستی و پیتوه‌ندی خو‌یان ده‌گه‌ل دل‌داره‌کانیان ده‌کن. کاتیکیش رووی ده‌میان ده‌که‌نه پالنه‌وانه‌که «نه‌ی تو باسی چی خو‌تقان بو‌ده‌که‌یت، باسی خو‌شه‌ویستییه راسته‌قینه‌کان، یان کاتیییه‌کان؟» ل ۱۶۳، به‌لام نه‌وه ده‌یورووژینیت و ده‌لیت: له‌فه‌ره‌نگی رو‌ژه‌ه‌ل‌ندا، راسته‌قینه‌قه‌ده‌غه‌یه، چ جای نه‌وه‌ی کاتیییه‌کان. راستیییه‌کانیش سنگت ده‌که‌نه نیشانه‌ی گولله. نه‌وه کاتی هه‌ر مه‌پرسه، له‌پیتواردایه، تاوانیتکه مایه به‌لی‌خو‌ش‌بوون نییه، تا من نه‌زمونی بکه‌م، بو‌یه پیاویکی دانیشتوو نیو گف‌تو‌گو‌که، له‌هه‌موویان پیرتر، پیتی ده‌لیت «بو‌کچم تو‌ش وه‌کو هه‌موو مرۆقیکی تر

مرۆف نیت»، ل ۱۶۳، بۆیه به چاوی پر ئەسرین و دنیا یهک په روۆشی و غه مه وه، پیتی ده لیت: «به لئی مرۆقم... مرۆقیکی لیوانلیو له نه خیره کانی روژهللات، مرۆقیکم په هندی روانینه کانم پر کراوه له پشانه وهی که سانیک که له دیزه مانه وه تاوانباری میژووی مرۆفن»، ل ۱۶۴.

روژهللاتیک هه می شه دهنگ و رهنگی ژنانی، له پشت پیاوه وه ده بیستریت و ده بینریت. ژن له زمانی خو به وه نا، به لکو له زمانی په گه زی نیر [پیاوسالاری] یه وه گوزارشتی لئ کراوه و وینا کراوه که ده بیت چی بکات و چو نیش بیکات، ئە مه هه ر پیاو بریار ده دات و دارده سته که هه ر له ده ستی ئە مادیه. ئە و ئە مه ی که شکوی پیاوی پئ پیناس ده کرت.

ب- چیرۆکی ژنه کانی ژهنه رال

چیرۆکی ژهنه رال، چیرۆکیکه کار له سه ر رووه لمانینی ده مامکی پیاویک ده کات، که چو ن بۆ ئاره زووه کانی کچیک فریو ده دات، باسی خو شو بیستن و عه شق و دل سووتانی خو ی بۆ کچه که ده کات. ژهنه رالیک که کوشکه سپیه که ی له ژنگه لیک بۆ ئاره زووه کانی، ئە و وه ها سه بری ژن ده کات، که ژن جگه له ئاره زووه زا به ندیه که ی و کات به سه ر بردن هیچی تر نییه، پر کردوه.

«کانی هه ر یهک جار خو شه ئاوی لئ بخو بیته وه... به لام من وه کو و توویانه "کانی یهک ئاوت لئ خو ارده وه به ردی تی مه گره" به وه فا ده بم به رانه بریان و له ساختمانه که دا کاریان بۆ دا بین ده کم، به ردیان تی

ناگرم»، ل ۱۳۳.

روژانیک ئە م دهنگه «چه ندان جار به سه ری هه خو شه ویستی و به ئاکام گه یشتن و دل سوۆزی دل و ده روونی ئە می پر کردبوو، ئە و دهنگه دلیره له بئ هه لویستی مرۆقه کاندای باسی جو رته تی ده کرد و له خیانه تدا باسی پاک ی ده کرد»، ل ۱۳۳.

به لام که وهک پیتستر هه رزوو بئ چاوه روانی کردن بۆ دیداری، ده کرایه ژووره وه. ئە وه ئیستا ئە م ده رکه ی به روودا داخراوه، ئیستر ژهنه رال به کامی دل ی خو ی گه یشتووه و ئاره زووی لئ شکاوه. هه رگیز ئە و ژهنه راله نییه که پیتستر «چه ندان خو شم ئە و پئ به گوپی مندای داوه»، ل ۱۳۴، بۆیه گومانی ئە وه ده کات، که رهنگه ئە و دهنگه ی له ژووره وه یه ئە م نه بیت «ئه گه ر ئە و بوایه ئیستا هه ر به زانینی که من لیره م خیرا ده بکردمه ژووره وه و قسه ی خو م له گه ل ده کرد... یا هیچ نه بئ که ده یزانی من گویم لئیه هه رگیز وا توندوتیژ خو ی پیشان نه ده دا، هه ر به و ناسکی جار ان ده جو ولا یه وه»، ل ۱۳۴، ئیتر مه یلی مریشکیکی تر ده کات.

ئە م ژهنه راله بوو بووه نمونه یی و ژهنه رالیک دلیر و مرقدوست، به شتیه که که «له هه موو که س بئگه ر دتر بیت، مرۆقتر بیت به ره و شتتر و به هه لویستتر و ئاشتی خو ازتر بیت»، ل ۱۳۴، که خو شه ویستی که ی وای لئ کردبوو، خودی خو شی نه بینیت ته نیا و ته نیا ئە و بینیت. خو شه ویستی که که وه ها به ره برچی هه ر قسه وه و قسه لۆکیکیشی ده دا یه وه که ده رباره ی ئە و / ژهنه رال، ده کران، ئە م نمایشه شه درتزه ده کیشیت تا ئە و

روژهی، له ده ستبازی و گه رموگوری ماچدا، ژهنه رال ده داته به ر زله، نه یه کیان و نه دوان. سه ره تا وا هه ست ده کات زله ی خو شه ویستییه و گالته ی ده گه ل ده کات، به لام تا ئازاری لئ هه لده ستینیت، ته نانه ت به رده م و چاویشی ده کیشیت، هه ر ئە مه نا، به لکو چی وشه ی ناشیرینیش هه یه پئ ده لیت: «هیچ و پوچ، بینامووس، سوۆزانی»، ل ۱۳۵. که تا ئە و کات هیچ که سیک، وه ها وشه یه کی پئ نه گو توه. له پر هه موو شته کان ئاوه ژوو ده بنه وه و وینه ی راستی خو ودرده گرنه وه. ژهنه رالیش له پیاویکی خو ویست، چه وسیتنه ر و میتشک پوچ تایی ته رازوویه ک داگیر ناکات. به لئ وشه گه لی وهک: هیچو پوچ و بئ نامووس و سوۆزانی، ئە م وشانه ن که له بازاری ده م قه ره بالغی پیاودا، ئە مرۆ بۆ ناشیرینکردن و ناو زپاندن و که م سه یرکردنی ژن، ئاوسن به روژانه هه زاران جار بیستنه وه یان که پیاو وهک پاکانه یه ک بۆ خودی خو ی و چه کی به رگریه ئایینی و سیاسی و ئابووری و مرۆقبوونه شکومه نده که ی خو ی پئ ده کرت ته وه. ژنیش هه لده داته دۆزه خیک که هه ر پیاو دروستی کردوه.

بۆیه هه ر دوا ی هه لمرثینی جوانی و په ژموورده کردنی خونچه ی دوا ی تیروون و وه ریسبوون لئ، دوا ی سووکایه تی پئ کردن و جنیو پئ دان، نهک هه ر خیرا ده ری ده کاته ده ره وه، به لکو هه ره شه شی لئ ده کات «خیرا پرۆ ده ری با به فیشه کی کاسه ی سه رت لئ نه که مه وه»، ل ۱۳۵.

ئایه که سیک شه ر و فیشه ک و

چەك و سووك تەماشاكردنى ژن گەورەى كوردبیت، لە مانای خۆشەویستی و عەشق دەگات؟! «ژن بوو بەوێ لە پیاو بدات»،

ل ۱۳۵. كەى گوى لە دەنگى ناو وەى دەگریت؟! كەى كەى. ئیتر ئەم ژەنەرالە، ژەنەرالى شەرە دەپراوەكانە، ئەو شەرەپانەى میژوویەكى بۆ ناسینی مرقوبوون بە مرقوئی نەبەخشبوو.

چونكە ژەنەرالە لە كۆپە و بۆتەسەى ئەوین ناگات، تینگەیشتنی نییە لە مەشتەكۆلە و زلە خۆشەویستیەكانی دلەبر. تەنیا دامراندنەوێ دەوێت و تیربوون.

بۆیە كچه / پالەوان، پیتی دەلیت: «جەنەرالە تۆ بەردەوام خۆت بە براوە دەزانیت، بەلام دەبێ رۆژی ئەو دەت تێ بگەیهنم كە تۆ براوەى شەرپىكى دەپراویت»، ل ۱۳۶، ئەوێ تۆ شەرپى بۆ دەكەیت، ئەوێ بۆی ژباویت، ئەوێ خۆت پێ ناساندوو، ئەوێ رۆژێك ئەو دەت پێشان دەدم، كە چەندە مایەى پێكەنین و گالتەجارى دەم گەمەیهك بوویت، كە هەر لە زوو وە بە وەدەرنانی تۆ ئاشنا بوو، چونكە «لە شەرەكاندا فرمیسكى ژن و خوینى پیاو هیچ بەها و نرخىكى نییە»، ل ۱۳۶. ئەمە دەبیتە رووبەر و بوونەوێهەك لەسەر بوون و ماف. بوون و خۆدێكى رەسەن، چونكە پیاو وەچەى دوای شەرە دەپراوەكانە. لە تۆلەى دەپراوە بەدرێژایی میژوو، دەیهوێت كێمەسایەكانى خۆى بە ژن پڕ بكاتەو و شورەبەییەكانى بەژن بسپێریت.

ئەمەش كاتێك بۆ ژەنەرالە دەردەكەوێت و ئاشكرا دەبیت «كە هەستت بەوێ كرد فرمیسكى ئیمە

بەرانبەر خوینى ئیوێهە ئەوكات دەزانیت براوەیهكى دەپراویت»، ل ۱۳۶، ژەنەرالە شەرپى وای كێردوو هەرگیز تۆ خۆت نەناسیت. شەرپى تۆ لە پێناو بۆ بەهائیەكانە و شەرپى كێردنە لە پێناو هیچ، بۆیە شەرپى كێردنە دەستەبەرت كێردیت، خۆشاردنەو و نیشان نەدانى رووى راستەقینەتە. نیشان نەدانى رووى راستەقینەش، لە دەپراوە و نشوستییەكانەو فێر بوویت كە هەمیشە دەپراوە سوود لە متمانە وەر دەگریت و لە مامەلەى باش و خۆشەویستی ناگات، بۆیە هەمیشە ترسۆكانە لە پێشتەو دەپرا هێرش دەبات.

دەرگەوتەى چیرۆكە

ژەنەرالە، بەكسانە بە پیاوانىكى دوای شەرپىكى دەپراوە، شەرپى پاشماوەكەى كەسانىكى نەخۆش. كچه هەلخەلە تێنراوەكە، بەكسانە بە كچانى ولات، كە بوونەتە قوربانى نەخۆشى پیاوانىكى، شەرپى لە هەموو بەها رەوشتییە مرقوبەكان دايمالیون.

وێنەى ژن، لە تینگەبەستە تەسكبین و

كۆپراوەكەى ژەنەرالەو

دوای تێر بوونى ژەنەرالە و دەرگەوتنى رووى راستەقینەى بۆ كچهكە كە بۆی دەردەكەوێت ژەنەرالە تەنیا بۆ كات بەسەر بردن و رابواردن لەگەڵیدا بوو، هەرگیزا و هەرگیز وەك مرقویش سەبرى نەكێردوو، تەنانهت وەك (مەرشك) چا و لە ژن دەبێت و سەبرى كچهى كێردوو «ئەمەش هەر پاشماوەى خۆمە بێگەیهن بە تەوێلەكان، خۆتان دەزانن ئەمسال هەموو كەلەشێرەكانم پاش ئەوێ لە شەرەكەلەشێردا

دەدەپراوە خەساند و مەرشكەكانیش نیوێیان بەدەردى دلەوێ مردار بوونەو و ئەوانى تەرش لەبەر ئەوێ لە كێر كەوتن یاخى بووبوون سەرم بربن، بۆیە ئیستە ئەو تەوێلانەم بۆ ئیوێمانانە هەتا لەسەر ئەو هێلكە ماوانە بنیشن و هەلیان بەیتن»، ل ۱۳۷.

تینگەبەستنى ژەنەرالە وایە، كە دەبیت ژن لە كوێجى مالهەدا بیت. كار بكات و خزمەت پێشكێش بە پیاو بكات، ئەو پیاوێ وەك كەلەشێر، لەگەڵ چەندان ژندا خۆى تێر دەكات و رادەبوێریت. ئەركى ژن ئەوێهە كە ئارەزووى ژەنەرالە تێر بكات. ئەمە هەر وەك كەلەشێر كە لەدەورى چەندان مەرشك هەلەسووێت.

ئەمە بەدیوێكى تردا ژەنەرالە ماف بەخۆى دەدات هەر وەك كەلەشێر لەگەڵ ژندا بیت، چونكە لە كۆمەلگەى رۆژەلاتى ئیسلامیدا دەشیت پیاو تا چوار ژن ببنیت و چێژیان لێ ببینیت.

لە لایەكى تەرشەو، ژەنەرالە هەر تەنیا ئەو ژنانەى بۆ تێر كێردنى غەریزە زایەندیەكەى نییە، بەلكو دەیهوێت لە رووى ئابووری شەرە سوود لە ژن ببینیت «دەمەوێ سوود لە ئیوێ وەرگرم بۆ ئابوورى ولات»، ل ۱۳۷.

ج- وەرە پێكەوێ سەما بكەین

ئەم چیرۆكە گێرانیوێ پێوێندى خۆشەویستی ژنێكە لەگەڵ پیاوێك. سەرەتای دەستپێكردنى گێرانیوێهەش لە فەیسستىقالتى گول و خۆشەویستىدا یە. كاتێك ژنێكى پڕچ سپى، سەر ووى پەنجاسال، لێى دەپرسیت شێوێ نامۆ نییە. ئەم ژنە خوشكى ئازادە، بەنیوى بەهێ و

چاوی به مینا ده‌که‌ویت، ئەمە دواى لیتکدا برانای سى سالى مینا له نازاد. دواى گفوتگو، به فلاشبک باسى مندالى، زانسستگه و خوشوبستنى مینا و نازاد ده‌کریت. دواى کەسسه‌تى نازاد وهک پیاویک، که مینا کویرانه و شیتانه به دل و گیان نازادى خوش ده‌ویست، ده‌ده‌که‌هوى. وهک له دواى که مینا ئیمیلێکی بۆ ده‌نیریت و به ناویکی خوازراو قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کات، ئەوه ئەم پیاوه که دواى سى سال لیکجودابوونه‌وه و ژيان بردنه‌سه‌ر له ده‌ره‌ه‌ی ولات، ئەوه هیتستا ئەو ده‌مامکه‌ی له روو لانه‌داوه. پیاویکه نازاد و پیشکه‌وتوو خوشی نیشان ده‌دات، به‌لام راستیه‌که‌ی، پیاویکه وابه‌سته به فه‌ره‌نگی داخراوه. گوايه پیاویکه باس له نازادى ژنى ولاتى خوشی ده‌کات، به‌لام رازى نیه‌ی و کراوه نیه‌ی سه‌ما له‌گه‌ل خوشه‌ویسته‌که‌ی خوشی بکات، چونکه هه‌ر خوشه‌ویستی مینا وای کرد که داوا له نازاد بکات ئاهه‌نگیک له رۆژى خوشه‌ویستیدا بکه‌ن. سه‌ما و ده‌ستله‌ملان، ئاوێزانبوونی گیان و له‌دایکبوونه‌وه، سه‌ما گیان به‌به‌ر دلە مردوو‌ه‌کاندا ده‌کاته‌وه و جارێکی تر به‌ره‌و ژيانێکی نازاد و دوور له‌و ژیریبێیه‌ی باوه‌ی میگه‌ل تیبیدا ده‌ژیت.

بۆیه کاتیک له‌و ئاهه‌نگه‌دا که پۆلیک له هاورێ مه‌سیحیه‌کانیان داوه‌ت کردوو، ئەمه‌ش به‌و هۆکاره‌ی که ئەوان کراوه‌ترن و خه‌لکی خویان که‌میان ده‌زانن قائلتاین مانای چیه‌؟ داواى ئەم ئاهه‌نگه‌ی کردوو، بۆیه کاتیک که‌س به‌سه‌ر کورسییه‌کانه‌وه نیه‌ی، میناش

ده‌یه‌ویت تینوویه‌تى گیان بشکیتێ و خوشه‌ویستی خوشی بۆ نازاد ده‌ربیریت، داواى لێ ده‌کات که پیکه‌وه سه‌ما بکه‌ن، به‌لام نازاد هه‌ر زوو هه‌لده‌داتى «شیت بوویت، تو ژنیکی ئابروومه‌ند نیت، چون ریکه‌ت ده‌ده‌م سمت و که‌فه‌ل باده‌یت بۆ ئەو هه‌موو پیاوه»، ل ۳۳، به‌لام مینا گفوتگوێ له‌گه‌ل ده‌کات و پیتی ده‌لێت، ئەگه‌ر ئا ئەم جووره ناوه‌رۆکه و بیرکلۆلییه، ئەم داخراوی و ده‌مامکه‌ت هه‌بوو، یان پیم ده‌وتیت بۆچی ئەم هه‌موو خۆن‌واندن و ته‌ماشاکردنه، له‌پای چی؟ ئەوه پیت ده‌وتم «گریت هه‌یه به‌رانبه‌ر عه‌قلی پیاو»، ل ۳۴. نازاد نمونه‌ی پیاویکی ده‌مامکه‌داره، ئەم ده‌مامکه‌شی ته‌نیا بۆ له‌خسته‌بردنی ژنه و به‌س، به‌مه‌به‌ستی شکاندنی ئاره‌زووی خوشی لیبیان.

گفتوگوێ مینا له‌گه‌ل نازاد

به‌نیویکی خوازراو

مینا دواى مردنی میردی، به‌هۆی ئەو خوشه‌ویستیه‌ی بۆ نازاد هه‌یبوو، هه‌ولده‌دات به‌ ناویکی خوازراو قسه‌ی له‌گه‌ل بکات، هه‌لبه‌ته وه‌ک کوردیکیش نا، بۆیه کاتیک که قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کات، لێی ده‌پرسیت که خوشه‌ویستی کردوو؟ یان نا؟ یان بۆ راستی؟ یان چۆنه تا ئیستا هه‌ر سه‌لته و ژنی نه‌هیتناوه. ئەوه پیتی ده‌لێت من خوشه‌ویستیم کردوو، به‌لام ته‌نیا بۆ کات به‌سه‌ربردن بووه و هه‌یچی تر، ته‌نانه‌ت له‌یه‌ک کاتدا، من له‌گه‌ل دوو ژن، پیتوه‌ندیم هه‌بووه، «خۆت ده‌زانیت ژنی ئەم کولتوره زۆریه‌یان بێ وه‌فان و...»، ل ۳۶. ئەم وینه‌یه‌ی نازاد بۆ ژنی بێگانه و ژنی

ولاته‌که‌ی خوشی ده‌کیشیت که گوايه بێ وه‌فا و پاره‌برده و ره‌گه‌زه‌رستن. ئەوه وینه‌ی خودی خوشی / نازادی تیدا به‌رجه‌سته ده‌بیته‌وه. مرۆف چون وینای شته‌کان و ده‌روبه‌ر بکات، ئەوه له‌ توانایی ئاستی بینینی خوشه‌وه‌یه‌تی و له‌ تیکه‌یشتنی خوشیه‌وه‌ ده‌روانیته‌ ده‌روبه‌ر و لیتکدانه‌وه بۆ بینه‌را، بیسترا و هه‌ست پێ کراوه‌کان ده‌کات.

له‌ کاتی ئەم قسه‌انه‌دا، نازاد هه‌ندیک له‌و قسه‌انه‌ی که له‌ رابوردوودا مینا پیتی گوتیون، به‌کار ده‌هیتیت، بۆیه ئەو خوشه‌ویستیه نه‌مه‌ی مینا بۆ نازاد، ئەمه‌ش وای لێ ده‌کات ترووسکاییه‌ک، یان ئومیدیکێ پێ به‌خشیت، که نازاد خوشی ده‌ویت و هه‌ر به‌ یادى ئەوه‌وه ژیاوه. ئەو قسه‌انه‌ی له‌ ئاهه‌نگی پێشتر، واته‌ سى سالى به‌ری، مینا هه‌مان ئەو قسه‌انه‌ی کردبوو که ئەو پیتی وتنه‌وه، «ئوه خواستی منیشه، یه‌که‌م هه‌نگاو به‌سه‌ما ده‌ست پێ بکه‌ین، سه‌ما سه‌ما هه‌تا ئەودیبوی ژین، سه‌مایه ئاره‌زووی منیشه، سه‌ما هه‌تا ئەودیبوی رۆح»، ل ۳۸، بۆیه دواى ئەمه [مه‌به‌ست پیتوه‌ندی ئیمه‌یل]، که دوو سال ده‌خایه‌نیت، بریار ده‌ده‌ن یه‌کتر بینه‌ن، که هیتستا خوشی پێ نه‌ناساندوو‌ه‌ته‌وه.

هه‌روه‌ها مینا لێی ده‌پرسیت که هه‌ندیک شتی نه‌شیاو و سه‌یر، له‌ ولاتى ئیوه له‌ مه‌ر ژن ده‌بیستم. له‌م پرسیاره‌دا نازاد باسى خوشی ده‌کات که گوايه له‌به‌ر وه‌ها شتیکی ولاته‌که‌ی جێ هیتستوو. جیه‌هیتستنی ولاتیش، وه‌ک نازاد گسوته‌نی، به‌هۆکاری داکوکیکردنی له‌ مافی ژن و نازادى ژن بووه، که‌چی خوشی له‌وه‌ته‌ی له‌ ولاتدا بووه،

پیتوهندیبه کی راسته قینهی له گه ل ژنان نه بووه، ته نیا بۆ کات به سه بردن بووه.

کاتیکیش لیبی ده پرسیت و باس دیته سه ر ئاههنگ و سه ما، ئه وه قسه کانی یه که م ئاههنگی به ری سی سال که مینا کردنی ده کاته وه، گوايه که سیکی تیگه یشتووه، به لام هه ر زوو ئاههنگه که ی شیواند و رووی راسته قینهی ده رکه وت، بۆیه که له ولاته که ی باس له سه ما ده کات ئه وه ده لیت: «من له ویش ژنیکی عه قل کراره م نه ده بیینی که ته نانه ت ئه م سه ما کردنه ی ئیستای من و تۆی پێ ئاسایی بیت و ئیواره خوانیکمان پیکه وه هه بیت... که سیشیان ئه وه نده رۆشنبیر نه بوون هه یج له جیهانی ئه فسووناوی سه ما بگهن»، ل ۴۱. هه یج که سیکی خه ونیکی بۆ سه ما نه بووه. خه ون له ویدا بوونی نییه. چ جای بۆ سه ما بیت. هه لبه ت ئه مه له قسه کانی ئازاددا، به لام مینا لیبی ده پرسیت ئه گه ر نییه «ئه ی تۆ بۆ فیرت نه کرد؟»، ل ۴۲، یان به راستی تۆ وه ها که سیکی بوویت و ئه وه وینه و دهنگی ره سه نی تۆیه؟ ئه وه ی تۆ ده یگشتینی، ئه وه ناراسته، به لکو به پێچه وانه وه، ئه ی ئه وه نییه که سیکی رۆژه لاتی لیره ئاماده یه و له تۆش باشتر سه ما ده زانیت؟ کاتیکیش مینا خۆی پێ ده ناسیتیت و ده لیت من مینام: ئازاد پیتی ده لی «ئه و مینای سی سال به ر له ئیستا وازم لێ هیناوه و بێ شه رمانه به م ته مه نه وه و به م سه ری سپییه وه له ناو ئه م هه موو خه لکه دا که وتووه ته سمت و قنگ بادان»، ل ۴۲.

ئازاد وینه ی پیاویکه که تا سه ر ئیسقان ده یه ویت کوپرا نه، نه ریتی و

خیله کی بژبه ت و خۆشی وه ک پیتشکه وتووخواز و داکۆکیکاری سه رسه ختی ژنان، نیشان بدات.

هه لبه ته من له به کارهینانی تیگه ی رۆژه لاتی، له م چیرۆکانه ی به تایبه تی له ئه وروپا ده نووسرین، وه ک خۆپردنه پیتشه وه یه ک له بازار و بلا وکراوه کانی ئه وروپا ده بینم، نه ک ئاگایی و خوتینه وه ی فه ره نه نگه رۆژه لاتی به تایبه تی له م چیرۆکه و چیرۆکی کچه ئازاده که دا به ئاگایی ژنانه و هزر به م شیوه یه نییه که رازیمان بکات، ئا ئه مه یه گومانی خوتنه ر له به کارهینانی تیگه ی رۆژه لاتی.

پالهوانه سه ره کی و لاوه کیه کان، له

هه رسینک چیرۆکه که دا

۱- کچه ئازاده که:

– کچه ئازاده که، ده مامکی نییه و داوای ماف و ئازادی بۆ ژن ده کا.
– رووکردنه ده ره وه ی کچه که، هۆکاره که ی داخرانی فه ره نه نگه که یه، که تیبیدا پیاو به ها بۆ شته کان دیاری ده کات.
– مامه له کردنیکی مرۆقانه ده کات و کار بۆ ئازادی و ناشتی ده کات.

– له ناوه وه ی ولات، کچه که پیتشکه وتوو ده رده که ویت و یاخییه، به لام له ده ره وه ی ولات، به هۆی کاربگه ری فه ره نه نگه داخراوه که یه وه، که هیشتا به سه ره یه وه ماوه، وه ک دوکه وتوووه ک سه یه ده کریت، له ئاست فه ره نه نگه ئه وروپا.

ب- وه ره با پیکه وه سه ما بکه ین:

– پیاوه که ده مامکی هه یه.
– ئه م ده مامکه ش، بۆ ته فره دان و هه لخه له تاندنی ژنان به کار دینیت.

– خۆی به پیتشکه وتووخواز پیشان ده دات گوايه جار بۆ مافی ژنان و ئازادی ده دات، که چی ته نیا بۆ مه رامه به رۆژه وه ندی خوازیبه که ی خۆیه تی و تیرکردنی ئاره زوو هه کانی.

– فه ره نه نگه داخراوه که ی ده کاته هۆکاریک، که گوايه هۆکار بووه و له وئ رپگرگی له مافی ژن ده کریت و ده چه وسینریتته وه، بۆیه رووی کردوو ته ده ره وه ی ولات.

– له ده ره وه ی ولاتیش که فه ره نه نگیکی کراوه یه، ئه م ناگۆریت و رووی راسته قینه ی ئه و هه لخه له تاندن بووه و رابواردن و کات به سه ر بردنه له گه ل ژنان.

– له م چیرۆکه دا ژنیکی له خشته ده بریت و ده بیته قوربانی خۆشه ویستیبه کی ساخته ی پیاو.

ج- ژنه کانی ژنه رال:

– ژنه رال ده مامکداره.
– ده مامکدار بوونیشی به مه به ستی رابواردنه له گه ل ژن و خۆ تیرکردنه تی له ژن.

– ژنه راله و گوايه کچه ی خۆش ده ویت و باس له مرۆقده ستی و ناشتی و... تاد ده کات.

– به که م سه یه کردنی ژن، وه ک ئه وه ی مرۆف نه بیت.

– مامه له کردنی له گه ل ژن وه ک ئه وه ی ژن مریشک بیت و خۆیشی که له شپیر.

– ژنانیتک له به رانبه ره یه ک پیاودا، له روانگه ی ژنه راله وه.

– هه لخه له تاندن و فریودان، که گوايه کچه ی خۆش ده ویت، که چی ته نیا بۆ کاری زایه ندیبه.

– ساوتیره کانی پیاوانی مایل به ئاره زوو بازی له گه ل ژن، نه خۆشییبه و یه کسانه به مه یلی ژنه رال/ پیاوان،

که شهر نه خوشی کردون.

کاتیک مروّف دهنکوژیت و سهگ / نازه لیش ده بیته هاو دوؤست و رزگار کهرت

کاتی ههستی مروّف دوؤستی پیتواره و مروّفه کان به هوی توندرویی و ئایدیولۆژیای ئایینی و سیاسی ده چه وسیتیرینه وه، له نازادی و مافی خوڤان بی بهش ده کرین. ئەوه کۆی سیستم تووشی توّقینه ری، گهندهلی و ههره سههینان بووه، بۆیه که مروّف له وه دوولته ته، یان ولاته له ژیت چه تریکدا وهک مردوو بهک هه ربهک بۆیه کتر نه ناس و بی جووله ده بینریت، ئیتر هه میسه له ژیت هه ره شهی کاره ساتیکدا ده بن. له م ولاته یۆتویا ئایینی و ئایدیولۆژییه هه ره سی هیناوه و مروّف هیچ شتیک بۆی جیگه ی متمانه و دلنیا یی نابیت. ناژهل له و پوه وهک جیگه وه ده بینریت و دهرده که ویت، بۆ نه و دوخه ی که له کووچه و کۆلانه کانا، ههستی مروّف دوؤستییه ته ی بهر فیشه کی ئایدیولۆژیا که وتوو.

چیرۆکی کێ کوشتنه که ی ئاشکرا کرد؟ له م که شه دا و دوخی ولاتیک له ژیت شه پۆلی بی به هاگردنی مروّف وینا ده کاته وه. زه مینه ی ئەم چیرۆکه سلیمانیه. چیرۆکنووس له و رۆژگارانه ده دویت، که نازادی و به های مروّف، پیتیل ده کریت. ئەو دوخه ش که ئاگایی چیرۆکنووسیان جوولاندوو پر مه ترسیترینه و له هه موو شوینیکیش: بارهگا، په رستگه و شوینه گشتی و تابه تابه کان و... تاد، نمایشی خو ی ده کات و خه لکیش هیچ هه لوئستیکیان به رانبه ر به و مه ترسییه نییه، ئەم بی

هه لوئستییه ش بووه به خزمه تکردنی مه ترسیدار تریش بیروبا وه ری قهرکردن، دوا جار ئەم مه ترسی و قهرکردنه له جوندولئیسلام، دوا جاریش له داعشدا که وته وه.

ئەم چیرۆکه شه ری ئایدیولۆژی و ده سه لاتنی دوو به ره وینا ده کات، که به ره ی به ره له ست وهک چیرۆکنووس ده ینا سیتنی، به ره ی توندرو و ریشنه کانه، واته ئەو به ره یی ئایدیولۆژیایه کی ئایینی ده یجوولیتنی. به ره ی دووه میان به ره ی ده سه لاتداره، که ئایدیولۆژیای عه لمانی له خراپترین دوخی تو تالی تاریدا خو ی ده بینیته وه. دوخی که ده یو کراسی و نازادی تاک تیدا وه لا وه نراوه.

ژن و سه گییک، پیکه وه له خانویه کدا ده ژین. ژنیک که ناچیته ژیر ده سه لاتنی باوکسالاری ریش و تاکرۆیی. خانویهک که بازاره که به ده وریدا نه خسه ی کیشاوه، ئەمه ش ماله که ی پرکردوو له دهنکه دهنگ. ئارامی له و ماله دا تهنگی پی هه لچنراوه، که بازاری خه لک ده گریته خو ی و ئەم ماله ی ده وره داوه، ئەمه ش کۆده بۆ ده وره یه ر و دا بونه ریت، که ده یه وی هه موو شتی بازار / میگه ل ناراسته ی بکا، نه ک تاک.

ئەم خانوو هیمایه بۆ فه ره نهگی نارێکی بازاری و خیله کی. فه ره نهگی که مروّفه کان له بی به هاییدان، کارناکه ن، که چی یه کجار سه رقالم و توورهن. نه ناس و لیک غه یانن، ئەمه ش به تهرم هیمای بۆ کراوه، ئەم تهرمه له ماله که دا یه، ریک له و ژوو ره ی که تیدا چه تریک به دیواره وه هه لواسراوه، له ژیت ئەم چه تره دا تهرمییک ده بینریت. له ژیت

ئەو چه تره دا تهرمییک کر و بی دهنگه، نه بهرکه وتنت له گه ل ده بی نه لاش ده دریت. له ژیت چه تره دا بوون، واته کۆی خه لک له نیشتمان، یان خاکدا ده گریته وه، چونکه چه تر له فه ره نهگی کوریدا ناماژه و هیمایه بۆ کۆمه ل، خاک و نیشتمان. ئەم تهرمه ناجوولی، وه لی رۆژ به رۆژ له گۆرانی به رده وامدا یه. ئەم تهرمه ش سه رتا تهرمی یه ک که سه و دوا ییش گۆرانی ده که ویتنی، که گۆرانه که هه ر تهرمییک نابیت، ئیتر کۆته رم زیندوو روح مردوو هه کان ده نویتنی. «تهرمیکی نادیا ری نه ناسراو به رده وام له ویدا یه، که چی تهرمی یه ک که سیش نییه، تهرمییک هه رگیز زیندوو نابیته وه، که چی به رده وام له گۆراندایه» ل ۴۸.

سه رووی چه تره که ش ئاسنیکه، که ده سه لات وینا ده کات. ئاسن / ده سه لات، نیشانکراوی ده ستی دژه ئایدیولۆژیای ده سه لاتداره، واته ئاسن ناماژه یه بۆ ده سه لات و شه ری ئایدیولۆژیای مروّف کوژ.

گیژنه ی هاوسه رگیری ژن و میترده که، چه ند رۆژیتکی ماوه که سن سال پیتوهندی و سن سالیش هه هاوسه رن، بۆیه پیکه وه له ماله وه وه دهر ده که ون، بۆ کرینی دیاری بۆ یه کتر، به لام چه ند که سیکی ریش ناسنی سه رووی چه تره که یان ده که نه نیشان و ئومیدی هاوسه ری ژنه ده پیکریت و ژنه ش له خو ده چیت. ته نیا هه وشاری سه گی هاو ریکه یان ئەم هه واله ده گه به نیته به رپوه به ری خو تیندنگه که و ژبانی ژنه که رزگار ده کات. سه گییک وه فاکه ی هه ر ئەوه نییه که بژیوی بۆ ماله وه په یدا ده کات، به لکو شوینی ئەو مروّفه ده گریته وه که مروّف ده کوژیت، بۆیه

سهگ، له مرۆقه‌کان مرۆقانه‌تر و وهفادارتر ده‌جوولیتتهوه.

دوای ئەم رووداوه، سهگ کار ده‌کات و له‌گه‌ڵ ژنه‌ی ژبان دروست ده‌کهنه‌وه، ژنیک که شکۆمه‌ندی و شه‌ره‌ف له‌ ژبان له‌گه‌ڵ سه‌گدا ده‌بینیت، نه‌ک له‌گه‌ڵ باوک‌یکێ پیاوسالار. نایه‌وێت ژبانیک ب‌پیت، که له‌لایه‌ن هاومرۆقه‌کانیییه‌وه، تا راده‌ی پر مه‌ترسی ب‌ی به‌ها کراوه، ده‌سه‌لاتیک له‌ یاسای مرۆبی دامالراوه. شه‌ر بۆ ئایدیۆلۆژیا کوشتنی مرۆقه و زیادکردنی په‌یره‌وکار و لایه‌نگرانه، نه‌ک خزمه‌تکردنی مرۆف و شارستانییه‌ت. له‌ کۆتاییدا ئەوی گه‌ره‌که بگوتری، ژبانی پال‌هوان و که‌شی ئەم چیرۆکه، له‌ هه‌مان دۆخی ژنانی کۆیانج ده‌کا، که مال/خاکیان رزگارکرد و ژبانیان دروست کردوه. ژنانیک به‌رگریان له‌ مانه‌وه و ئازادی خۆیان کرد، نه‌ چوونه‌ ژنێر ده‌سه‌لاتی خۆسه‌پینه‌ر و ریشه‌کانه‌وه، نه‌ چووشنه‌ ژنێر ده‌سه‌لاتی پیاو سالارییه‌وه.

ئه‌نجام

له‌م نووسینه‌دا گه‌یشتینه‌ ئەم ئه‌نجامانه:

۱- ئەم باب‌ه‌تانه‌ی چیرۆکنووس وروژاندوونی، کیش‌ه‌ی زه‌ق و به‌رچاوی رۆژانه‌ی ژبانی ژنی کورده. زیاتریش ئەم بیره‌ فیمینیسستییه‌ی تیدا ده‌بینیت، سه‌ره‌تاییه، واته قو‌ناغی ره‌خنه‌ و به‌ره‌ه‌لستکاری فیمینیسستییه، له‌نیو کورده‌دا. قو‌ناغیکه، ده‌توانیت هه‌نگاوی زیاتری تیدا به‌ه‌وێژیت، بۆیه له قو‌ناغی سه‌ره‌پیکه‌وتنی ژنایه‌تیبی کوردی، جموجوولیکێ ژنانه‌ نمایش

ده‌کات. بیریکێ ژنانه، ده‌نگیکێ ژن، گه‌لیک له‌ کیشه‌کانی خیزان و کۆمه‌لگه‌ی کوردی، ده‌رووژنیت، که که‌م نووسه‌ر توانیویه‌ به‌م شیویه‌ به‌ بیریکێ فیمینیس‌تانه، کاری خۆی ده‌ست ب‌پنج بکات و تا ئاستیک تیدا سه‌ره‌که‌وتوو بیت.

۲- زیاتر له‌ هه‌ر شتیک، ئەده‌ب ده‌توانیت ره‌نگدانه‌وه‌ی ده‌نگی ژن ب‌یت و ژن بتوانیت وینای خۆی و ناخی خۆی تیدا هه‌لب‌پژیت، پۆل و کاریگه‌ری خۆبشی بخاته‌ روو، له‌ ململاتی میژووی ژبانی مرۆف، که کۆمه‌له‌ چیرۆکی "ده‌زگیرانه‌ قورینه‌که‌م" ده‌نگ و ویناکه‌ره‌وه‌ی ده‌نگی ژن، مه‌یل و خولیاکانی ژنه، بۆ ماف، ئازادی و یه‌کسانی.

۳- چیرۆکنووس هه‌ندێ له‌ بیر و بۆچوونه‌کانی له‌مه‌ر ژنی کورد، ئەرتینی نین، به‌لکو وینه‌ی ژن زیاد له‌وه‌ی که هه‌یه‌ شیوتنراوه، واته ژن، یه‌کجار ئەو په‌رپو‌بال سووتاوه‌ نییه، که کازیوه‌ س‌ال‌ح ده‌یه‌وێت ئازار و چه‌وساندنه‌وه‌ی به‌رچاو بخات. به‌شیک له‌مه‌ش بۆ چالاک نه‌بوونی میدیای کوردی ده‌گه‌ریتته‌وه، بۆیه ده‌بیت نووسه‌ر به‌رانبه‌ر به‌مه‌ تاگایی هه‌بیت، چونکه‌ پیاوی کورد یه‌کجار ئەو زالمه‌ ژنکوژ و مافخۆری ژنه‌ش نییه، که تینگه‌یشتنی چیرۆکنووس تیدا ده‌ور ده‌کاته‌وه. وێجا ژنی کورد تیکرا له‌ ئازادی و ماف دامالراو ب‌ی به‌ش نییه، بۆیه نابیت ئەو تینگه‌یشتنه‌ وه‌ها زه‌ق ب‌یتته‌وه که ژن له‌ کۆمه‌لی کورده‌واریدا هه‌یج به‌ها و ر‌یتیکێ بۆ دانه‌نراوه.

۴- چیرۆکنووس جه‌خت له‌وه‌ ده‌کاته‌وه که هۆکاره‌کانی چه‌وساندنه‌وه‌ی ژن، یان وابه‌سته‌بوونی ژن به‌ گه‌لیک له‌و

گریکو‌ترانه‌ی له‌ کۆمه‌لگه‌دا هه‌ن و بوونه‌ته‌ خالی لاوازی، هه‌ر ته‌نیا له‌ ده‌سه‌لاتی باوک‌سالاریدا ره‌نگ ناده‌نه‌وه، به‌لکو هه‌ر ئەو ده‌سه‌لاته‌ ره‌گه‌زییه‌ی پیاو هه‌یه‌تی، له‌ نایین، سیاسه‌ت و ته‌واوی جومگه‌کانی ژباندا ده‌بینیت. به‌ شیویه‌کیش ره‌گی داکو‌تاوه، که ده‌بیت به‌ وردی و هۆشیارییه‌وه‌ کاری بۆ بکه‌ین و کۆمه‌لگه‌ی کوردی ل‌ی وه‌ئاگا ب‌پینه‌وه.

سه‌رچاوه‌ و په‌راویزه‌کان:

- ۱- کازیوه‌ س‌ال‌ح، ئاسمان له‌ هه‌م‌وو شو‌ت‌ن‌ن‌یک ش‌ینه‌- کۆمه‌ل‌ن‌یک د‌یمان‌ه، ئاراس، چ ۱، هه‌ول‌ن‌یر- ۲۰۱۳، ل ۶۱-۶۲.
- ۲- ئەحلام مه‌نسور، گره‌وی چاوه‌کانی ئەم- ئەزمون، ئاراس، چ ۱، هه‌ول‌ن‌یر- ۲۰۰۸، ل ۳۸.
- ۳- کازیوه‌ س‌ال‌ح، ده‌زگیرانه‌ قورینه‌که‌م، چا: ئاراس، چ ۱، هه‌ول‌ن‌یر- ۲۰۱۲